

Sygn. akt: I C 1592/18 upr.

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 lutego 2019 r.

Sąd Rejonowy w Giżycku I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Janusz Supiński
Protokolant:	Katarzyna Kucharska

po rozpoznaniu w dniu 26 lutego 2019 r. w Giżycku na rozprawie

sprawy z powództwa Towarzystwa (...) z siedzibą w W.

przeciwko D. R.

o zapłatę

I. Zasądza od pozwanego D. R. na rzecz powoda Towarzystwa (...) z siedzibą w W. kwotę 228,00 (dwieście dwadzieścia osiem 00/100) złotych z ustawowymi odsetkami od dnia 25.11.2015 r. do dnia 31.12.2015 r. i ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 01.01.2016 r. do dnia zapłaty.

II. Odstępuje od obciążania pozwanego kosztami procesu.

Sygn. akt I C 1592/18 upr.

UZASADNIENIE

Powód Towarzystwo (...) z siedzibą w W. domagał się zasądzenia od pozwanego D. R. kwoty 228,00 zł wraz z odsetkami ustawowymi i kosztami procesu. Wskazał, że dochodzone roszczenie wynika z tytułu nieuiszczonej przez pozwanego składki ubezpieczeniowej, w związku z ochroną ubezpieczeniową pojazdu A., nr rej. (...) w powodowym towarzystwie ubezpieczeń. Argumentował, że wierzytelność wobec pozwanego powstała wskutek wejścia w posiadanie w/w pojazdu przez pozwanego. Zdaniem powoda na pozwanym, jako posiadaczu i nabywcy ubezpieczonego pojazdu ciążył obowiązek zapłaty składki OC w związku z posiadaną ochroną ubezpieczeniową, a próby polubownego rozwiązania sporu nie doprowadziły do dobrowolnego uregulowania zadłużenia przez pozwanego.

Pozwany D. R. nie kwestionował powództwa tak co do zasady, jak i co do wysokości. Argumentował, że nabyty przez niego pojazd, objęty ochroną ubezpieczeniową w powodowym towarzystwie ubezpieczeń okazał się niezdatny do użytku, co spowodowało niedopełnienie obowiązku zapłaty składki. Jednocześnie wniósł o nieobciążanie go kosztami procesu, składając oświadczenie o zarobkach i wyjaśniając, że ma jedno dziecko w wieku 3 lat i płaci alimenty w kwocie 300 zł.

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 16.06.2015 r. pozwany nabył pojazd marki A., nr rej. (...), objęty ochroną ubezpieczeniową z tytułu odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych w powodowym Towarzystwie (...) z siedzibą w W., nr

polisy (...). Umowa ta obejmowała okres ubezpieczenia od dnia 4.06.2015 r. do dnia 24.05.2018 r. Należną powodowi składkę wyliczono na kwotę 228,00 złotych, która miała być płatna do dnia 24.11.2015 r.

(dowód: polisa nr (...) – k. 25v, umowa kupna sprzedaży z dnia 11.06.2015 r. – k. 26, faktury VAT nr (...) – k. 26v-27)

Powód bezskutecznie wzywał pozwanego D. R. do uiszczenia kwoty 228,00 zł wraz z odsetkami tytułem zaległej składki ubezpieczeniowej.

(dowód: wezwanie do zapłaty – k. 27v-28)

Sąd zważył, co następuje:

Bezsporny był stan faktyczny przedmiotowej sprawy. Wynika on zarówno z dokumentów zalegających w aktach sprawy, w szczególności polisy dotyczącej ochrony ubezpieczeniowej, jak i z twierdzeń samego pozwanego.

Bezsporną okazała się także zasada odpowiedzialności pozwanego wobec powoda. Pozwany nie kwestionował bowiem ani wysokości dochodzonego roszczenia, ani podstaw faktycznych i prawnych do żądania wobec pozwanego roszczenia wskazanego w pozwie.

Zgodnie z treścią art. 31 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz. U. nr 124 r., poz. 1152) w razie przejścia lub przeniesienia prawa własności pojazdu mechanicznego, którego posiadacz zawarł umowę ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych, na posiadacza pojazdu, na którego przeszło lub zostało przeniesione prawo własności, przechodzą prawa i obowiązki poprzedniego posiadacza wynikające z tej umowy. Umowa ubezpieczenia OC ulega rozwiązaniu z upływem okresu, na który została zawarta, chyba że posiadacz, na którego przeszło lub zostało przeniesione prawo własności, wypowie ją na piśmie. W przypadku wypowiedzenia umowy ubezpieczenia OC, ulega ona rozwiązaniu z dniem jej wypowiedzenia. Wedle art. 32 ust. 4 powołanej wyżej ustawy posiadacz pojazdu mechanicznego, na którego przeniesiono prawo własności pojazdu ponosi odpowiedzialność wobec zakładu ubezpieczeń za zapłatę składki należnej za okres od dnia, w którym nastąpiło przeniesienie na niego prawa własności pojazdu.

Mając na względzie powyższe unormowania, a przy tym niekwestionowane przez strony okoliczności dotyczące wysokości dochodzonego roszczenia, Sąd po myśli powołanych przepisów orzekł jak w pkt I sentencji. Mając na uwadze termin uiszczenia składki, tj. dzień 24.11.2015 r., a przy tym treść Obwieszczenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 7 stycznia 2016 r. w sprawie wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie (M.P. z dnia 12 stycznia 2016 r.), określającą wysokość odsetek ustawowych za opóźnienie od 1.01.2016 r. na 7 % w stosunku rocznym, o odsetkach Sąd orzekł jak w wyroku.

O kosztach procesu Sąd orzekł wedle art. 102 k.p.c. Pozwany jest niewątpliwie w ciężkiej sytuacji majątkowej, co wynika wprost ze złożonego oświadczenia o zarobkach (vide: k. 30). Posiada skromne dochody (tj. kwotę 850,39 zł netto), a przy tym dodatkowo ciężką na nim zobowiązania alimentacyjne w kwocie 300 zł. W tej sytuacji Sąd uznał, że obciążenie pozwanego kosztami procesu wiązałoby się z uszczerbkiem dla zaspokojenia jego niezbędnych potrzeb. Takie rozstrzygnięcie, w ocenie Sądu, sprzeciwiałoby się zasadom słuszności i byłoby niesprawiedliwe. Co prawda sama sytuacja ekonomiczna strony przegrywającej, nawet tak niekorzystna, że strona bez uszczerbku dla utrzymania własnego i członków rodziny nie byłaby w stanie ponieść kosztów, nie stanowi podstawy zwolnienia – na podstawie art. 102 – z obowiązku zwrotu kosztów przeciwnikowi, chyba że na rzecz tej strony przemawiają dalsze szczególne okoliczności, które same mogłyby być niewystarczające, lecz łącznie z trudną sytuacją ekonomiczną wyczerpują znamiona wypadku szczególnie uzasadnionego (tak w postanowieniu SN z dnia 8 grudnia 2011 r., IV CZ 111/11). Jako dalsze szczególne okoliczności Sąd uwzględnił czynną postawę pozwanego jako strony procesu, dodatkowo nieutrudniającą tegoż procesu i dążącą do wyjaśnienia stanu faktycznego. W związku z tym Sąd orzekł jak w pkt II sentencji.